

ಇಲ್ಲ! ಗಿರೀಶ್ ಎಲ್ಲರದರಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು; ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಆಲಿಸಿದನು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ, ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಗಿರೀಶನಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಗಿರೀಶನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಗಿರೀಶನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮಾತುಗಳೇ ಹೊರಡದಂತಾಗಿತ್ತು. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ಹೊಳಪು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು; ಮುಖದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಭಾವ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಗಿರೀಶ್ ಕೆಲವೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಅತಿಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದನು: “.....ಕಾಮ ಕಾಂಚನ ತ್ಯಾಗಿಗಳಾದ ಈ ಬಾಲಕ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ..... ಈ ಮೂಲಕ ಅವರ ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯನ್ನು ನಾನೀಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ....” (ಸ್ವಾಮಿಶಿಷ್ಯ ಸಂವಾದ, ಪು. ೮೧).

ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ ದುರ್ಬಲನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರೀಶನಿಗೆ, ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಅಭಿನಯದಿಂದ ಹಾಗೂ ನಾಟಕಗಳ ನಿರ್ದೇಶನದಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಗಿರೀಶ್ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನಾನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಲ್ಲೆ. ನೀವು ಬೇಲೂರುಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ.....” ಆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ: “ನಾನು ಹೇಗೆ ಬೇಡ ಎನ್ನಲಿ! ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಅವರಿಗೆ ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸದಿರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ” (“ರೂಪ ಓ ರಂಗ” ಪತ್ರಿಕೆ).

೧೫.೭.೧೯೧೧ ರಂದು, ಮಿನರ್ವಾ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ

‘ಬಲಿದಾನ’ ಎಂಬ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಗಿರೀಶ್ ಫೋರ್ಡ್ ಅಭಿನಯಿಸಿದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ನಾಟಕ. ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ವಿಪರೀತ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿರುಮಳೆಯ ನಡುವೆಯೂ ರಂಗಶಾಲೆ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗಿರೀಶನು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಗಿರೀಶನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವನನ್ನು, “ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಳೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ” ಎಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶ್ ಮೇಲುಡುಗೆಯನ್ನು ತೊಡದೆ ಅಭಿನಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೃತ್ಯುಮುಖಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಆಸ್ತಮಾ ರೋಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ, ಗಿರೀಶನ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ, ಈ ರೋಗದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅವನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ರೋಗ ಶೋಕಗಳನ್ನು, ಮಂಗಳಮಯರಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ತನ್ನ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ, ಇತರರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ತೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಗಿರೀಶ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು: “ಅಣ್ಣಂದಿರೆ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಆವಿರ್ಭಾವ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮಂಗಳಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಲಿ.... ಈ ಶರೀರ ಯಾವುದೇ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರಲಿ, ಈ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರ ಸದಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಲಿ....” ತನ್ನ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಗಿರೀಶನ ಈ ಬಗೆಯ ವಿಶ್ವಾಸವು, ಆತನ ಬಳಿಸಾರಿದವರ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಅದ್ಭುತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು ಳಿಗಿ ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಬಂಗಾಳಿ ನಾಟಕ ಜಗತ್ತಿನ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಾಮ್ರಾಟನಾಗಿ ಮೆರೆದ ಗಿರೀಶ್‌ಚಂದ್ರ ಫೋಷನನ್ನು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭಕ್ತ ಗಿರೀಶನನ್ನು, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗತಪ್ರಾಣನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ದೀನ ಗಿರೀಶನನ್ನು. ೧೯೧೨ ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ೮ ನೇ ದಿನಾಂಕದಂದು ತನ್ನ ಶರೀರತ್ಯಾಗದ ಆ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಗಿರೀಶ್ ಹೀಗೆ ಉದ್ಗರಿಸಿದನು: **“ಜಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ! ಹೊರಡು!”**

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಭಾವಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು: **“ಗಿರೀಶ್‌ಫೋರ್ಡ್, ನಿನಗೇಕೆ ಚಿಂತೆ? ಮುಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಜನ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವ ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ.”** ಅದು ಮುಂದೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯವಾಯಿತು.

ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಭೂತದಿಂದ ಪಾರಾಗಿರಿ

ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಭಯಪಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

೧. ಮೊದಲಿಗೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ತಯಾರಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಅದು 'ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ' ಅಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ನಡೆಸುವ ತಯಾರಿ ಆಗಿರಬಾರದು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಉತ್ತಮ ತಯಾರಿ ಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

೨. ನಿಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಇರಬೇಕು. **ಗೂಳಿಯನ್ನು ಅದರ ಕೊಂಬಿನ ಮೂಲಕ ಎದುರಿಸು** ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಯ ಹಾಗೆ, ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವ ಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

೩. ಮೇಲಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ, **ಏಕಾಗ್ರತೆಯೇ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕೀಲಿ** ಎಂಬ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ನುಡಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಓದುವಾಗ ಪೂರ್ಣ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ

ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂಬುದು ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಸುವರ್ಣ ಅವಕಾಶ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿರುವ ಲೇಖಕರು ನಿವೃತ್ತ ಕಾಲೇಜು ಅಧ್ಯಾಪಕರು.

ಓದುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಓದುವಾಗ, 'ಏಕಾಗ್ರತೆ' ಯೇ ನಿಮ್ಮ 'ಮಂತ್ರ'ವಾಗಲಿ; ಏಕಾಗ್ರತೆಯೇ ನಿಮ್ಮ 'ತಂತ್ರ'ವೂ ಆಗಿರಲಿ.

೪. ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿಸಿ, ನೀವು ಓದಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮೆಲುಕುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದನ್ನೇ **ಮನನ** ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತಯಾರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ವಿಧಾನವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿ.

೫. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಲಿಕೆಯ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕ. ನೀವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಇಂತಿಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಎಂದು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ, ಹೀಗೆ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುತ್ತದೆ.

೬. ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಿ.

೭. **Practice makes a man perfect** - 'ಅಭ್ಯಾಸವು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಯಶಸ್ಸಿನ ರಹಸ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

೮. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಂತಃಸೈರ್ವ್ಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ; ಉತ್ತರಿಸುವ ಕಾಲದ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯ, ಬರೆಯಬೇಕಾದ ವೇಗದ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ - ಇವು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ.

೯. **ಉದ್ಧರೇತ್ ಆತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ** - "ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಅಂತಃಶಕ್ತಿಯೇ